

MICHAEL MOORE EN CO

Standards en eigen werk

Michael Moore	klarinet en altsax
Lee Konitz	altsax
Kenny Wheeler	trompet en bugel
Misha Mengelberg	piano
Jean-Jacques Avenel	bas
Joey Baron	drums

maandag 14 november 94 . 20 uur . Blauwe Zaal

Irving Berlin en eigen werk

Trio Clusone	
Michael Moore	klarinet en altsax
Ernst Reijssiger	cello
Han Bennink	percussie
Nick Kirgo	gitaar
Tobias Delius	tenorsax
Ernst Glerum	bas
Mark Feldman	viool

ism. November Music

maandag 21 november 94 . 20 uur . Rode Zaal

eigen werk

Michael Moore	klarinet en altsax
Marilyn Crispell	piano
Gerry Hemingway	drums

maandag 28 november 94 . 20 uur . Blauwe Zaal

foto Michael Moore door Marjan Verkerk

kaarten per concert 640 F (-25/65+ 440 F)
abonnement 1350 F (-25/65+ 950 F)

dit seizoen nog in deSingel

Jaki Byard . Muhal Richard Abrams . Geri Allen . Sheila Jordan
Harvie Swartz . Greetje Bijma . Marilyn Crispell . Mark Dresser
Louis Sclavis . Reggie Workman . Jeanne Lee . John Purcell
Andrew Cyrille

Deze reeks opent met een 'echte' jazzavond in een programma van standards. De combinatie van Lee Konitz en de Canadese trompetmeester Kenny Wheeler belooft een zacht vuurwerk van melodische inventie. De aanwezigheid van de geniale Misha Mengelberg betekent storende ingrepen van uiterst prettige allure. Percussionist Joey Baron, de man van de flitsende reflexen, leerde bij John Zorn hoe de traditie binnenstebuiten te keren.

Verder treedt het ludieke Trio Clusone aan, een muzikaal immer verrassend ensemble. Het trio met Ernst Reijssiger en de opperdadaïst van de percussie Han Bennink pakt uit met hun bijzondere behandeling van het repertoire van Irving Berlin. Met Nick Kirgo en Mark Feldman erbij worden een geluid en textuur verkend, die herinneren aan de Hot Club De France, Django Reinhardt en Stéphane Grapelli.

De slotavond oogt misschien iets minder spectaculair maar wordt wellicht de mooiste van de drie. Wie Moore ooit al eens in de intimistische formule met piano en percussie hoorde spelen, weet dat zijn pure improvisaties op onweerstaanbare wijze de melodische magie van de experimenten van en rond Lennie Tristano (Intuition) en de warmte van de trio's rond Benny Goodman evoceren - niet reproduceren. Met zijn flegmatieke, bedwongen lyrische benadering van de hele jazztraditie en haar randgebieden, is Moore bij uitstek een kind van zijn tijd.